

Demokratia on sielunvihollisen kavalin ase orjuuttaa kastoitu kansa oman typeryytensä alle Mielellä on oma tapansa paeta äärettömyyttä sellainen joka ei sitoudu ihmiseen mieli on subjekti sen voi tavata alavilla lakeuksilla Niagaran putouksilla violetilla tähtitaivaalla jolla jumalat polttavat kynttilöitään virkkaavat pedin taivaankannelle Mikä ikinä hiljensikään rumpujemme paukkeen mikä tavasi kuoleman tekstiä me ihmiset olemme prosessointia sieltä minne Atonin aurinko ei paista Milloin tulevat hennot enkelten sävelet seireenit joille maksettiin laulusta meripihkaan hautautuivat nuo viidakon kaiut Se energia josta valo on lähtöisin huusi kuolonhuutonsa ajasta ikuisuuteen Olen täynnä sairasta kurjen hymniä olen talven voimaton orja prinssi joka ei tahdo mitään joskus minulle kasvoi siivet jotka vielä hetken joudun kätkemään.